

# ŠENTJANŠKI glas



Letnik XX, številka 46

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

oktober 2019



armirane cevi  
profili in trakovi PVC  
črte za tenis  
oddajanje poslovnih prostorov

Cesta na Bokalce 3b, 1000 Ljubljana  
Telefon: 01/2568-023  
Delavnica: 040/845-524  
E-mail: anton.repovz@antonr.si  
Splet: www.antonr.si



# HALO BETON

BETONARNA TREBNJE



**031 644 300**

HALO BETON d.o.o.  
07/34 82 400  
halobeton@gmail.com

tesarstvo  
prevoznništvo

Martin Zupan, s.p.  
Kladje 1, Šentjanž  
041 352 704

krovstvo

# ŠpanLes



# JOMALES

Gozdarske storitve

**Jomales d.o.o.**

Šentjanž 40c, 8297 Šentjanž  
Mtel.: 051 394 023

**POSEK · SPRAVILO · ODKUP**

Fasaderstvo, slikopleskarstvo,  
adaptacije, polaganje ploščic,  
suhomontažni sistemi.

# ANJA BAR

Šentjanž

GRADBENIŠTVO VLADIMIR ODLAZEK s.p.  
OSREDEK 12, 8297 ŠENTJANŽ

tel. 040 751 931



# LEKARNA SEVNICA



Enota KRMELJ



(07) 818 40 04

Poleg zdravil in medicinskih  
pripomočkov lahko pri nas  
dobite tudi najrazličnejša  
prehranska dopolnila,  
kozmetiko, otroško  
kozmetiko in prehrano.

PON, SRE, ČET, PET  
7.00 - 14.00



TOR  
9.00 - 19.00

REJC MARIJA s.p.  
KRMELJ 51

PREHRANA PRI MARJANI,  
GOSTISČE BARBARA

**PRI NAS VAM NUDIMO**

- **NEDELJSKA KOSILA**
- JEDI PO NAROČILU
- PIZZE, MALICE
- SPREJEMAMO ZAKLJUČENE DRUŽBE DO 140 LJUDI



Sprejemamo naročila za torte in potice

Tel.: 07 8184 123, GSM: 031 652 429

**DOSTAVA HRANE NA DOM ALI ŽELJENO MESTO (Chetering)**



mleko,  
probiotični sadni jogurti,  
navadni jogurti,  
sladka skuta,  
maslo, kajmak, sir za žar,  
pregreta smetana

# Kmetija Kranjc

Budna vas 26a, Šentjanž  
tel.: 041/557-908





Spoštovani bralci in bralke Šentjanškega glasa,

ste se kdaj vprašali, zakaj vsake poletne počitnice tako hitro minejo? Pravilnega odgovora na to vprašanje vam ne moreva podati, drži pa, da vas v začetku jeseni vedno razveselimo z novo izdajo krajevnega časopisa. Tokrat boste našli v njem nekaj dopustniških spominov in koristnih nasvetov, kot vedno pa na vas čaka nova nagradna križanka, zato napnite svoje možgane, morda pa ravno vas nagradimo v naslednji številki.

Vse, kar je lušno, hitro mine in treba se je bilo vrniti v vsakdanjik. Otroci so ponovno sedli v šolske klopi z željo, da bi si nabrali novo znanje in pridobili nove izkušnje ter se srečali s svojimi sošolci. Učiteljice in učitelji se bodo trudili, da bo šolsko leto zanje varno in ustvarjalno. Prvi šolski dan pa je bil posebej prazničen tudi za prvošolčke, ki so skupaj s starši radovedno prestopili prag šole. Pa vi, se še spominjate svojih prvih korakov v šoli, sklepanja novih prijateljstev, učenja abecede, branja itd. Za marsikoga v družbi je izobraževanje in branje samoumevno, a vendarle ni v vseh državah tako. Branje je kot neke vrste potovanje, na katerem pridobivamo novo znanje o okolju, kulturi, ljudeh, znamenitostih in odkrivamo nove stvari. Najpomembnejše pa je, da branje prepoznamo kot vrednoto, saj nam ta prinaša tudi zadovoljstvo, vzbuja radovednost in omogoča osebno rast. Ko beremo, se učimo novih besed in širimo svoj besedni zaklad, pravzaprav nam daje knjiga širino znanja, da lažje razumemo svet okoli sebe.

V skrbi za bralno kulturo in bralno pismenost se je Društvo Bralna značka Slovenije odločilo, da ponovno izpelje Nacionalni mesec skupnega branja. Pričel se je že 8. septembra, ko praznujemo mednarodni dan pismenosti, in bo trajal vse do 13. oktobra. V prvem jesenskem mesecu, 17. septembra, praznujemo tudi dan zlatih knjig. Se sprašujete, zakaj ravno ta dan in od kod takšno poimenovanje? Vse je povezano s Francetom Bevkom. Le kdo ni bral njegovih del, Pestrne ali Tatiča. Slovenski pisatelj je dejal, da je dobra knjiga zlata knjiga. Njemu v čast so ta dan, ko se je pisatelj rodil in 80 let kasneje umrl, razglasili za dan zlatih knjig. Izberite knjigo, ki si jo želite prebrati, in se prepustite popotovanju in dogodivščini, ki vam ju prinaša branje, podjetje Adria Airways letalske polete že odpoveduje, zato bo potovanje s knjigo v roki najboljša ideja.

Prijetno branje krajevnega časopisa vam želiva

Petra in Vesna.

#### CENIK OGLASNEGA PROSTORA

| Objava Vašega oglasa v posameznem izvodu – eni številki | Objava Vašega oglasa v vseh treh številkah ŠG letnika 2019 - POPUST! |
|---|--|
| <b>Zadnja stran, barvna</b>                             | <b>Zadnja stran, barvna</b>  |
| 1/1.....250€  | 1/1.....650€   |
| 1/2.....150€  | 1/2.....400€   |
| 1/4.....100€  | 1/4.....250€   |
| 1/8.....80€   | 1/8.....180€   |
| <b>Notranja stran, barvna</b>                           | <b>Notranja stran, barvna</b>  |
| 1/1.....200€  | 1/1.....500€   |
| 1/2.....150€  | 1/2.....400€   |
| 1/4.....100€  | 1/4.....250€   |
| 1/8.....60€   | 1/8.....150€   |
| <b>Prva stran, barvna</b>                               | <b>Prva stran, barvna</b>  |
| 1/8.....150€  | 1/8.....400€   |

#### Šentjanški glas

Glasilo krajevne skupnosti Šentjanž  
**Izdaja:** Krajevna skupnost Šentjanž  
**Uredniški odbor:**

Petra Majcen (odgovorna urednica),  
Vesna Perko (glavna urednica),  
Simona Razpet (lektoriranje),  
Jože Puc, Boštjan Repovž, Milan  
Sotlar (oblikovanje).

#### Prispevki:

zunanjji sodelavci

#### Slika na naslovnici:

Helena Matjašec

#### Naslov:

Šentjanški glas – uredništvo,  
Šentjanž 22,  
8297 Šentjanž

E-mail: info@sentjanz.si,

www.sentjanz.si

Šentjanški glas je vpisan v razvid  
medijev, ki ga vodi Ministrstvo za  
kulturo RS pod zap. št. 1557.

#### Oglasno trženje:

Turistično društvo Šentjanž

**Tisk:** Vinko Podlogar s.p. Radeče

**Naklada:** 500 izvodov

**Cena:** 0,01 EUR

Oglasna sporočila niso lektorirana. Za vsebino oglasa je odgovoren naročnik. Pridržujemo si pravico do krajšanja in oblikovanja gradiva. Fotografij in rokopisov ne vračamo. Fotografije, ki niso del člankov, so iz arhiva TD Šentjanž.







## SPOŠTOVANE KRAJANKE, CENJENI KRAJANI!



Listi na koledarju se, vsaj občutek je tak, vsako leto obračajo hitreje in toplo poletje se je že umaknilo pisani jeseni. Poleti se je v naši krajevni skupnosti kar veliko dogajalo, vse skupaj pa sklenilo zadnji dan avgusta s pravo gasilsko veselico, ki je postala že tradicionalna in enkrat v letu združi krajanke željne, zabave in druženja. Za vsak dogodek, aktivnost, ki ju izvedejo člani društev je nedvomno potrebno veliko odrekovanja in dobre volje, seveda pa brez denarnega vložka tudi ne gre. Svet krajevne skupnosti je tako v predpoletnem času razdelil za to razpoložljiva sredstva med društva, ki so oddala prijavo na razpis in na ta način podprl marsikatero aktivnost ali projekt, ki je že bila ali pa še bo izpeljana tekom leta. Želeli bi si, da bi imeli na razpolago več sredstev in bi lahko ugodili vsem, a to, vedno žal ni mogoče.

Svet krajevne skupnosti se že zelo veseli asfaltacije ceste proti Kladju, ki je obljubljena v oktobru. Zemeljska dela na tem odseku so v zaključni fazi. Prav tako gre proti koncu projektiranje mrliške vežice na Velikem Cirkniku. Pridobiva se že gradbeno dovoljenje, ki mu bo

sledila predstavitve krajanom in nato izgradnja predvidoma v letih 2020 in 2021.

V tem prispevku bi vas rad seznanil tudi s tem, da so se že pridobile služnosti na trasi novega vodovodnega sistema, ki bo napajal porabnike vode v Gabrcah, na Potoku, v Šentjanžu, na Veterniku, v Češnjicah in na Glinem, potekajo pa tudi razgovori o nadgradnji vodovodnega sistema Gabrska Gora.

Ker vsaka ideja šteje in več glav skupaj več ve, na tem mestu tudi najlepše pozivam vas, krajanke in krajane, občanke in občane, da pristopite k participativnemu proračunu Občine Sevnica. Na spletni strani Občine Sevnica bo v naslednjem letu objavljen razpis za zbiranje predlogov. Vsaka ideja, ki ni vezana na obstoječi proračun in program Krajevne skupnosti je še kako dobrodošla.

V tem zapisu pa bi izkoristil tudi priložnost in vas pozval, da se vsi, ki imate v lasti zazidljive parcele in jih ne nameravate prodati, odločite in prekategorizirate zemljišče. S tem boste kot lastnik plačali manjši davek, sprostila pa se bo tudi možnosti da se v prostorskem planu pridobijo nove parcele, ki bi bile zazidljive.

Kot sem omenil že v začetku prispevka, je tu jesen, ko naša krajevna skupnost praznuje krajevni praznik v spomin na boj Milana Majcna in Jančija Mevžlja v Murncah pred 78 leti. Tudi letos ga bomo počastili s prireditvijo, na katero ste najlepše povabljeni. Naslednji dan pa vse skupaj vabim na lep jesenski pohod Po poteh Milana Majcna v organizaciji Turističnega društva Šentjanž in Krajevnega odbora borcev za vrednote NOB Šentjanž. Seveda pa vam ob prazniku tudi iz srca čestitam in želim, da ostanete zdravi ter nam skupaj uspe rešiti še marsikatero nalogo, ki smo si jo že zadali ali pa si jo še bomo v zadovoljstvo vseh nas, ki živimo v skupnosti puščica Dolenjske. V naslednji številki lahko pričakujete tudi program dela sveta krajevne skupnosti Šentjanž za leto 2020, ko bo marsikatera rešitev oz. pridobitev že na vidiku.

Lepo in čim bolj barvito jesen želim.

Boštjan Repovž, predsednik sveta KS Šentjanž

## CENJENE KRAJANKE, CENJENI KRAJANI KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ!



Jesen je čas, ko se narava počasi umirja in pripravlja na zimski počitek. Čas, ko pobiramo in shranjujemo še zadnje pridelke, katere smo vzgajali in jih negovali skozi tople mesece poletja. Jesen je za krajevno skupnost Šentjanž poseben čas tudi zato, ker v mesecu oktobru praznujete svoj praznik. Vsakoletno praznovanje je priložnost, da se ozremo nazaj in v spomin priključimo lepe dogodke preteklega obdobja.

Negovanje in urejanje podobe kraja, posodobitve prometne, komunalne in druge infrastrukture ter organizacija različnih kulturnih in družabnih dogodkov dajejo kraju priložnost, da se razvija, napreduje, ostaja ter postaja privlačen za tiste, ki v njem živijo in tiste, ki ga načrtujejo obiskati.

V zadnjih nekaj letih so bile na območju krajevne skupnosti Šentjanž izvedene številne posodobitve, s poudarkom na investicijah na področju izobraževanja. Po dozidavi telovadnice in energetske sanaciji celotnega šolskega objekta od marca letos k boljšemu počutju vaših

najmlajših krajanov, ki obiskujejo pouk na Osnovni šoli Milana Majcna Šentjanž, nedvomno veliko prispevata tudi zadnji pridobitvi, to sta prenovljeni šolska kuhinja in jedilnica. Uravnotežen in zdrav način prehranjevanja je temelj našega zdravja in prav je, da mlade generacije motiviramo, jih navdušimo, da bodo tudi v odraslih letih posegale po takšnih zdravo pripravljanih obrokih, kot jih skrbno pripravljajo predani sodelavci šole.

Letošnje leto je zaznamovala tudi pomembna posodobitev prometne infrastrukture, to je uspešno zaključena sanacija ceste na predelu Šentjaž-Štajngrob, ki jo je pred leti poškodoval plaz. Kljub takratnem hitrem posredovanju so se nastale poškodbe ob vsakem močnejšem deževju ponovno izrazile s posedanjem in drsenjem materiala s ceste. Potrebna je bila celostna sanacija predela. Z uspešnim posredovanjem Občine Sevnica, ki je zagotovila sredstva za sanacijo s strani pristojnega ministrstva, hkrati pa uredila vse potrebne postopke priprave projektne dokumentacije in zagotovila izvedbo nadzora pri izvajanju projekta sanacije, je bil v začetku jesenskih dni projekt uspešno zaključen.

Načrtovanje prihodnjih posodobitev na različnih področjih, ki pomembno prispevajo k povezanosti kraja z drugimi območji občine in države, se izraža v več projektih, ki jih pripravljata in načrtujeta Občina Sevnica in tesnem sodelovanju s Krajevno skupnostjo Šentjanž. Dobro sodelovanje, povezanost in izmenjava dobrih praks so tiste vrline, s katerimi vedno znova vlagamo v razvoj kraja. Zato si želim, da bo naše sodelovanje tudi v prihodnje tako uspešno, kot je sedaj.

Spoštovane krajanke in krajani krajevne skupnosti Šentjanž, ob vašem prazniku vam izrekam iskrene čestitke in želje po vsem dobrem.

S spoštovanjem, Srečko Ocvirk, župan Občine Sevnica





## Majda P. Repovž



September je mesec, ko šola po dolgih poletnih počitnicah slovesno odpre svoja vrata. Prvošolčki prvič prestopijo šolski prag, učenci in učenke pa polni optimizma in radovednosti gredo naproti znanju, ki ga bodo pridobili v novem šolskem letu. Novo šolsko leto je naši krajanki in nekdanji lektorici Šentjanškega glasa prineslo nov naziv – upokojenka. Po zanimivih 40 letih poučevanja in dela z otroki je učiteljica slovenščine in knjižničarka, Majda Podlesnik Repovž, zapisala piko na koncu stavka in tako zaključila eno poglavje, a na naslednjem listu svojega novega poglavja v življenju že piše povedi novih dogodivščin.

**Ljubezen vas je pripeljala v Šentjanž, kjer sta si z možem ustvarila družino. Po rodu niste Šentjančanka, a že toliko časa živite v pušl'cu Dolenjske, da ste postali del krajevne skupnosti. Ste si od nekdanj želeli ostati na vasi in podeželju ali pa vas je mamil mestni vrvež?**

Hvala, da ste me sprejeli medse, da sem lahko postala vaša, krajanka Šentjanža.

Mestni vrvež me nikoli ni mamil; v času srednje šole, ki sem jo obiskovala v Celju, in v času študija v Ljubljani sem se vedno z velikim veseljem vračala domov.

**Nekateri ljudje že zelo zgodaj vedo, kaj si želijo početi v življenju, drugi pa si na to vprašanje odgovorijo dokaj pozno. Zakaj ste se odločili postati učiteljica? Je bila to vaša želja iz otroštva? Zakaj ravno učiteljica slovenščine?**

V poklic učiteljice sem se zaljubila že v prvem razredu osnovne šole; verjetno tudi zaradi prijazne učiteljice Helene, ki me je učila. Že kot majhna punčka sem se vedno igrala, da sem učiteljica, s kredom oglate oblike, ki mi jo je kupil ati, sem pisala po rjavo prepleškanih deskah, moji učenci pa so bile igrače. Že od nekdanj sem zelo rada brala in v 5. razredu OŠ sem bila trdno odločena, da bom učiteljica slovenščine in knjižničarka.

**Vsak začetek je težak, a kjer je volja, tam je pot. Kako se spominjate svojih začetkov v vlogi učiteljice in takratnih občutkov?**

Moje prvo delovno mesto je bilo v Radečah in to v oddelku podaljšanega bivanja. Službo sem nastopila stara komaj dvajset let in pol; prišli so me namreč prosit, če lahko takoj začnem zaradi zdravstvenega stanja učiteljice v tem oddelku. V začetku me je skrbelo, kako se bom znašla, a sem se hitro privadila in delo je lepo steklo. Učenci so pridno delali, lepo smo sodelovali in z veseljem sem hodila v službo.

**Če so naše informacije pravilne, ste večino časa poučevali v Osnovni šoli Šentjanž. Ali je bilo težko poučevati v domačem kraju, kjer vas vsi poznajo? Menite, da je to prednost ali slabost?**

V Šentjanžu sem poučevala 37 let; nisem bila domačinka, zato je bilo mogoče malo lažje. Ja, vsi te poznajo in učitelj v manjšem kraju ima manj zasebnosti. K sreči ne veš, kaj vse o tebi govorijo, in besede – česar ne veš, ne boli – so še kako resnične.

**V svoji učiteljski karieri se niste mogli izogniti poučevanju svojih otrok. Kako pa sta na to gledala onadva? Ste bili do njih strožji kot do ostalih? Kako je bilo istočasno usklajevati tako vlogo učiteljice kot tudi mame?**

Takrat, ko sem učila Andreja in Majo, so bili časi popolnoma drugačni in verjetno tudi otroci. Nikoli se nista pritoževala, da jima je neprijetno in četudi bi jima bilo, ni bilo druge možnosti. Oba sta bila pridna, nista me spraševala o življenju v šoli, tako da s tem nisem imela problemov. Doma sem bila skrbna in razumevajoča mama, ki jima je pomagala, če sta rabila pomoč, v šoli pa učiteljica slovenščine, ki ju je učila tako kot njune sošolce.

**Biti učitelj ne pomeni le poučevati, ampak tudi vzgajati, motivirati in svetovati. Kaj menite o položaju učitelja nekoč in danes?**

Biti učitelj nekoč je bilo bistveno lepše kot danes. Bili smo ponosni, da opravljamo poklic učitelja, česar za današnji čas ne bi mogla trditi. Nekaj let nazaj sem nekje prebrala – luč v učiteljevem oknu je ugasnila – in bojim se, da ta trditev drži še danes.

**Od začetkov vašega poučevanja pa vse do danes se je na področju šolstva marsikaj spremenilo. Drži, da vsaka sprememba s seboj prinese tako pozitivne kot tudi negativne posledice. Še vedno pa se pojavljajo vprašanja o (ne)primernosti devetletnega osnovnošolskega izobraževanja. Kakšno je vaše mnenje o tej temi?**

Povedala sem že, da je bilo v preteklosti lažje in lepše biti učitelj. Vsa leta sem učila učence od 6. do 9. razreda, tako da nimam posebnega mnenja o devetletnem osnovnošolskem izobraževanju. Verjetno bi učiteljice v prvih razredih OŠ lahko povedale bistveno več.

**Ugotovili sva, da so se v zadnjih desetletjih bistveno spremenile okoliščine, v katerih učitelji opravljajo svoj poklic. Kaj pa otroci – so današnji učenci drugačni od generacij poprej? Kako ste vi skušali vzpostaviti avtoriteto in red v razredu?**

Nekateri učenci so danes res drugačni in za delo z njimi ni posebnega recepta, še vedno pa je veliko pridnih in poslušnih. S tistimi drugačnimi je bilo včasih težko; niso bili motivirani za delo in s tem so motili ostale. Za to je bilo potrebne več moje energije, a lahko sem hvaležna, da takšnih izkušenj ni bilo veliko.





**Ko se ravno pogovarjava o obnašanju učencev ... Ste bili vzorna učenka?**

Bila sem zelo pridna učenka, ki se je sproti učila, vedno napisala vse naloge in jih dala za prepisati tudi drugim. Spomnim se le, da sem se zjokala, ko je razredničarka v 6. razredu hotela, da sedim pri sošolcu, jaz pa nisem hotela in sem se kar sama presedla k sošolki.

**Bili ste tudi razredničarka številnim generacijam. Kot pravijo, prve ne pozabiš nikoli. Se še spominjate učencev oziroma svojega razreda, s katerim ste orali ledino v vlogi razredničarke?**

Seveda se jih spomnim. Danes so že prave dame in gospodje, s katerimi smo se na obletnici OŠ dogovorili, da se tikamo in da sedaj nisem več samo njihova bivša učiteljica, ampak tudi prijateljica.

**Znanje je vrednota in kot učiteljica ste svoje znanje delili z učenci. Kaj so pa vas naučili oni?**

Naučili so me, kako je treba ravnati z mladimi. Tudi takrat, kadar nisem bila najboljše volje, so me s svojim obnašanjem in nasmejanimi obrazi pripravili do tega, da sem pozabila na tisto neprijetno, kar me je težilo. Toliko let sem bila med mladimi, da sem o določenih stvareh tudi razmišljala, kot da sem še vedno mlada.

**Učiteljski poklic prinaša veliko zadovoljstva, a ni lahek. Kako ste se sprostili, ko ste prišli iz službe?**

Že ko sem se peljala proti domu, sem premislila, če sem v času službe naredila vse tako, da imam lahko čisto vest. Največkrat sem si skuhalo kavo in kaj prebrala; velikokrat sem si obula copate in šla na sprehod v gozd. Včasih pa me je mož presenetil in me povabil na plavanje v Rimske terme. Tako sproščena sem se proti večeru spet lahko pripravila za naslednji dan.

**V teh letih poučevanja se je zagotovo nabralo kar nekaj prigod. Kateri je najbolj zanimiv dogodek, ki se vam je zgodil med poukom in vam še vedno nariše nasmeh na obraz?**

Bilo jih je kar nekaj in narobe bi bilo, če bi katerega predstavila preveč natančno. A naj vseeno omenim enega. Učenec ni znal odgovoriti na zastavljeno vprašanje in se je jezil: »Kako naj to vem. Od kod naj vzamem?« »Iz glave, pob, iz glave,« se je oglasil sošolec z druge strani učilnice.

**Branje knjig vpliva na bralno in sporazumevalno zmožnost izražanja. Tudi kot knjižničarka ste nam v šoli želeli približati omenjeno dejavnost. Se vam zdi, da otroci dovolj berejo? Katera pa je vaša najljubša knjiga?**

Tudi danes kljub računalnikom številni otroci veliko berejo in poznajo mnogo knjig. Nekateri pa branje sovražijo in bojim se, da jih učitelj ne more spremeniti; mogoče jih lahko navduši s kakšno zanimivo vsebino knjige. Težko bi izbrala najljubšo knjigo, saj so mi vseč knjige Dese Muck, Nikolasa Sparksa, Danielle Steel ... v zelo lepem spominu pa mi je ostala knjiga Ob tebi avtorice Joje Moyes.

**Sredi septembra je budilka zadnjikrat zazvonila za odhod v šolo, zadnjikrat vas je šolski zvonec opozoril na konec pouka. Kako je bilo po vseh teh letih ustaljenega vsakdanjika zapustiti svoje delovno mesto, sodelavce in učence, vedoč, da se kar naenkrat zaključuje neko obdobje v vašem življenju. Kakšni občutki so vas prevevali na zadnji delovni dan?**

Zadnji šolski dan je bil zame res poseben ... zelo čustven. Sodelavci in učenci so me presenetili z lepimi mislimi, besedami zahvale, rožami, drobnimi pozornostmi ... ni mi

nerodno priznati, da so mi kar nekajkrat v tistem dnevu solze zalile oči. Leta in leta sem poučevala ter z veseljem hodila po učilnicah in hodnikih naše šole; doživela sem številne lepe trenutke in lahko rečem, da je bila OŠ Milana Majcna Šentjanž moj drugi dom.

**Ste prehod med penzioniste dojeli kot šok ali kot olajšanje? Je to morda priložnost, da boste imeli več časa zase in za svoje hobije?**

Ne eno ne drugo. Zadnje leto sem včasih omenila, da bo 17. september – dan zlatih knjig – tudi zadnji dan mojega poučevanja in da je 40 let lepa doba, ki je ne mislim podaljševati. Seveda bom sedaj več časa namenila vsemu, kar imam rada in me veseli.



**Ne smemo pozabiti omeniti, da ste bili dolgo časa del ekipe, ki je bila »kriva« za ustvarjanje Šentjanškega glasa. Ne le kot lektorica, ampak tudi kot avtorica številnih člankov ste pustili pečat v vsaki izdaji krajevnega časopisa. Kako je potekala izdaja prvega časopisa? Je bilo težko prepričati krajanje, da delijo svoje zgodbe? Najbrž ste ponosni, da krajevni časopis še ni prenehal izhajati?**

Zelo sem vesela, da Šentjanški glas še vedno izhaja, da se je uredniški odbor pomladil in člani pridno delajo naprej. Res smo vam krajani lahko hvaležni za vaš trud. Prva številka časopisa Šentjanški glas je glede računalnikov izšla v popolnoma drugačnih pogojih. Krajani so nam prispevke, za katere smo jih prosili, napisali na roke, mi pa smo jih prepisali na računalnik. Določene rubrike smo si razdelili med seboj in jih sami oblikovali, kot na primer Zgodilo se je ... Delali smo pozno v noč in to v prostorih OŠ Milana Majcna Šentjanž. Še vedno hranim vse izvode časopisa; vsaka številka od prve do zadnje ima svoje mesto v plastičnem ovitku v mapi. Ja, bilo je naporno, a lepa izkušnja.

**Kaj je tisto, kar bi radi sporočili bralcem in bralkam našega krajevnega glasila?**

Všeč mi je misel: »Nasmeh nas nič ne stane, vendar čudežno deluje ... z njim lahko komu polepšamo dan.« Bodimo prijazni drug do drugega in življenje bo prijazno do vseh nas.

Hvala, ker ste si vzeli čas za pogovor, predvsem pa vam Uredniški odbor Šentjanškega glasa želi obilo novih doživetij v vlogi »sveže« penzionistke.

Z Majdo P. Repovž se je pogovarjala Vesna Perko.





## Turistično društvo Šentjanž

### DESETI ARTEKO JE PRED VRATI

V soboto, 6. julija, se je v Peklu pri Šentjanžu v organizaciji Turističnega društva Šentjanž in Zavoda MUK Qra z delovno razstavo zaključil že deveti ArtEko Šentjanž. Tudi tokrat so ob izviru stoletne vode na Felicijanovi domačiji v osrčju še precej neokrnjene narave ustvarjali in se družili umetniki od blizu in daleč.



Udeleženci letošnjega ArtEko dogodka so bili Jože Šubic iz Maribora, Tatjana Mijatovič iz Radencev, Mojca Lampe Kajtna iz Šentjerneja, Ana Jazbec, Matic Svažič, Nena Bedek in Vladimir Leben iz Sevnice, Mojca Marija Vilar iz Domžal, Tone in Judith Zgonec iz Boštanja ter Toni Vučajnk iz Dobove. Strokovno je že tradicionalno nad dogajanjem bdela in bila tudi glavna organizatorica Jerca Šantej iz Sevnice. Tudi tokratni ArtEko je iz ekološkega vidika podkrepil in se družil z umetniki okoljevarstvenik in publicist Anton Komat.



Ustvarjalci so se vroče sredino popoldne zbrali na Gradu Sevnica, kjer jih je Rok Petančič popeljal po grajskih sobanah in jim predstavil okuse grajske vinske kleti. Vse skupaj je prišla pozdravit tudi direktorica Zavoda KŠTM Mojca Pernovšek. Pozno popoldne se je druženje nadaljevalo na domačiji Felicijan, kjer je udeležence pričakala dobrodošlica članic Turističnega društva Šentjanž. Sledili so nadvse kreativni trije dnevi, ko so ustvarjalci ustvarjali na temo četrtega naravnega elementa. Osrednja tema letošnjega ArtEka je bil namreč ZRAK. Nastala so nadvse bogata in sporočilna dela, ki so si jih obiskovalci lahko ogledali na delovni razstavi v soboto zvečer.



Otvoritve, ki so jo glasbeno obogatili Andrej Fon, Aleš Žumer in Vladimir Leben, sta se udeležila tudi predsednik KS Šentjanž Boštjan Repovž in direktorica Posavskega muzeja Brežice Alenka Černelič Krošelj, ki sta navzoče na dogodku tudi nagovorila.

Za izvedbo predjubilejnega ArtEka se moramo tudi letos iz srca zahvaliti družini Felicijan, ki je ponovno prijazno odstopila svoj dom umetnikom, ki so, kot so tudi tokrat povedali, doživeli raj v Peklu. Žal nas je v letošnjem letu na pragu stotega rojstnega dne zapustila gospa Terezija Felicijan, ki smo jo poimenovali kar za največjo podpornico kulture v naši občini, a prepričani smo, da nas navdušeno opazuje iz raja in nas polni z »eko energijo« kot nas je z njo polnila za časa svojega življenja.



Lepa hvala tudi Centru za krepitev zdravja pri Zdravstvenem domu Sevnica in medicinskima sestrama Jožici in Mojci, ki sta prišli v četrtek v Pekel izvesti preventivno delavnico merjenja krvnega tlaka in krvnega sladkorja. Tudi letošnje sodelovanje je bilo med umetniki zelo dobro sprejeto in dobrodošlo ter je prijetno popestrilo ustvarjalno vneto.

Seveda pa ArtEko ne bi uspel, kot je, brez pridnih rok članic Turističnega društva Šentjanž, podpore članov Zavoda MUK Qra, Gostilne Repovž ter seveda domačinov, ki so naključno obiskovali in prišli opazovat dogajanje v Peklu.

Vsa dela letošnjega dogodka bodo, kot je to že običajno, na ogled tudi zadnjo nedeljo v septembru na dan Šentjanške tržnice na razstavi na prostem na Repovževi »štali«. Če ne prej, povabilo v Šentjanž konec septembra torej velja.

Petra Majcen (Foto: Judith Zgonec)





## MUHAST MAJ, A PRIJETEN POHOD PO KREKOVIH STEZICAH

Tretja sobota v mesecu maju je rezervirana za Pohod po Krekovih stezicah, ki ga vsako leto organizira Turistično društvo Šentjanž. Čeprav nas deževne kapljice v mesecu maju spremljajo skorajda vsakodnevno, pa je dobra volja pohodnikov na sobotno dopoldne dež odgnala. Pred startom smo se okrepčali z zeliščnim čajem, ki ga je pripravila Gostilna



Repovž, in s sadnim kruhom naše članice Cvete Jazbec, zaradi česar je bila naša pot mimo Rovinj, Murnc, vse do Leskovca lažja. Na vasi, ki je bila leta 2005 razglašena za najlepšo hribovsko vas, nas je z okrepčilom pričakala Jožica Urbančič. Pot smo nadaljevali po gozdnih poteh in se ustavili pri družini Skoporc-Zavrl na Brunku, kjer smo se nasitili z ocvirkovo potico, manjkal pa ni niti kozarček dolenjskega posebnega. Ker nas je čakala še dolga pot, smo se odpravili naprej. Pot nas je vodila mimo še nepokošenih travnikov, kjer so se bohotile travniške rastline, pri čemer smo izkoristili priložnost, da smo se med potjo podučili tudi o imenih nekaterih morda že pozabljenih rastlin, manjkal pa ni niti nasvet o njihovih zdravilnih učinkih. Prav tako smo našli gozdne jagode, ki so osvežile naše brbončice. Čeprav smo se ustavili še v Peklu, smeha in veselja pohodnikov vse do Šentjanža, kjer je bil cilj našega pohoda, ni manjkalo.

Skupina nekaj več kot dvajsetih pohodnikov si je le še zaželela lahek korak vse do snidenja na naslednjem pohodu.

Vesna Perko

### PGD Šentjanž

## USPEHI MLADIH GASILCEV PGD ŠENTJANŽ

Vsako pomlad so mladi šentjanški gasilci in njihovi mentorji zelo dejavni, tudi to pomlad je bilo tako.

V aprilu so se pričele vaje za občinsko mladinsko tekmovanje.



Tekmovanje je letos potekalo 18. maja v Krmelju. Pod vodstvom mentorjev so se tekmovanja udeležile štiri ekipe: dve ekipi cici gasilcev ter ekipa pionirjev in mladincev. Najmlajši tekmovalci so se zelo izkazali. Skupina Sončki je osvojila 2. mesto, skupina Račke pa 6. mesto. Pod vodstvom mentorjev Jerneja Ermana, Vida Žganjarja in Žige Podlogarja sta se izkazali tudi preostali dve ekipi. Ekipa pionirjev je zasedla 2. mesto, ekipa mladincev pa 3. mesto. Obe ekipi sta bili za

izvrsten rezultat nagrajeni s pokalom ter pravico do nastopa na regijskem tekmovanju mladih gasilcev.

Regijsko tekmovanje je prav tako potekalo v Krmelju. 15. junija so se zbrale najboljše ekipe iz Posavja. Delo in trud mladih gasilcev in mentorjev na vajah sta se odrazila v odličnih rezultatih. Mladinci so dosegli 4. mesto, pionirji pa 2. mesto. Ekipo pionirjev so sestavljali: Maj Zajec, Žan Gashi, Matic Felser, Anže Pikelj, Anže Zajec, Lovro Repše, Žiga Jontez, Žiga Krmelj, Jože Bajt, Tit Knez Majcen, Lan Gorenc in Tim Brečko. Z osvojenim drugim mestom na področnem tekmovanju si je ekipa pionirjev priborila pravico do nastopa na državnem mladinskem tekmovanju.

Vmes pa so se mladi šentjanški gasilci udeležili tudi tekmovanja Otroški gasilski boj, ki ga vsak junij, zdaj že tradicionalno, pripravi PGD Rečica. Naše društvo so zastopale štiri ekipe. Ekipa pionirjev v sestavi Žiga Krmelj, Žiga Jontez in Anže Pikelj je osvojila 2. mesto, druga ekipa pionirjev, sestavljali so jo Matic Felser, Anže Zajec in Lovro Repše, pa 15. mesto. Odlično so nastopali tudi mladinci. Miha Sladič, Alex Prijatelj in Matjaž Knez so osvojili 2. mesto. Izkazale pa so se tudi mladinke. Leja Musar, Sara Žganjar in Katja Strnad so z nastopom brez napak in z najhitrejšim časom pokorile vso konkurenco in osvojile 1. mesto v svoji kategoriji.

Vsem tekmovalcem in njihovim mentorjem iskreno čestitam za osvojene rezultate.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Anja Plazar

## TEKMOVANJE MINI FIRE COMBAT

Mini fire combat je gasilska disciplina, pri kateri morajo tekmovalci pokazati dobro mero vzdržljivosti, hitrosti in spretnosti. Člani in članice PGD Šentjanž so se 28. junija v Zabukovju udeležili 8. tekmovanja Mini fire combat. Da se trud poplača, smo letos gasilci iz PGD Šentjanž dokazali s tem, da smo se udeležili tekmovanja s 4-članskimi ekipami in zasedli 18., 10., 4. in zmagovalno 1. mesto od skupno 25 ekip. Prav tako je ekipa članic zasedla odlično 6. mesto od skupno

11 ekip. Ker je ostalo še nekaj volje in poguma, smo se 27. julija udeležili še tekmovanja Mini fire combat, ki ga je gostil PGD Bukošek v občini Brežice. Tekmovanja smo se udeležili z dvema ekipama članov in osvojili 5. in 3. mesto.

Po končanih tekmovanjih smo zbrali vtise in izkušnje ter prišli do zaključka, da enak tekmovalni tempo ponovimo tudi naslednje leto.

Jure Jontez





## DPM Šentjanž

### OBISKALI SMO PIKIN FESTIVAL



V DPM Šentjanž smo po nekaj letih ponovno organizirali avtobusni prevoz v Velenje na slavni Pikin festival. Odpravili smo se na sončno sobotno jutro, 14. septembra. Pika je ponujala veliko možnosti; od plezanja po plezalni steni, premagovanja raznih poligonov, spusta po jeklenici, do ustvarjalnih delavnic, lepotilnic in afalnic. Raziskali smo Pikino podstrešje in iskali skrite duhove, a vedno so se nam za las izmuznili. Imeli smo celo možnost videti akrobacije in vragolije pravih akrobatov. Čas počitka smo lahko izkoristili za potešitev lakote in žeje ali ogleda lutkovne predstave. Imeli smo zelo aktiven športno-zabaven dan, ki se ga vsekakor spleča ponoviti.

Jožica Krmelj

## Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž

### VELIKONOČNA BUTARA VELIKANKA



V soboto pred cvetno nedeljo smo se zbrali konjeniki ter že tradicionalno izdelali in postavili velikonočno butaro velikanko pred cerkvijo. Letos smo bili še posebej ponosni, saj nam je uspelo narediti najlepšo butaro, polno bunkic in prepleteno z veliko cvetja. Hvala vsem, ki ste nas postregli na poti, Medvedovemu brlogu za kapljico rujnega in Daniju za bogato in okusno kosilo.

### TRIDNEVNO JEZDENJE PO MEJI OBČINE SEVNICA

Prvi vikend v letošnjem juniju se je Krekova konjenica, ki deluje v okviru Društva rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž, deveto leto zapored podala na konjeniški pohod po meji občine Sevnica.

Na okoli 140 km dolgo pot se je podalo 20 konjenic in konjenikov, najmlajša med njimi je bila 13-letna Zala Krmelj,

ki je jezdila v družbi očeta in mame. V prvem dnevu so konjenice in konjeniki na poti iz Šentjanža do Blance, kjer so prenočili, prejezdili okoli 60 km poti. Naslednji dan so do vasi Okroglice opravili okoli 50 km. Tretji dan, že rahlo utrujeni, ko so se vračali v domači kraj, so prejezdili 30 kilometrov.

### V KONJENICI MORATA BITI RED IN DISCIPLINA



Na čelu konjenice je jezdil stotnik Franci Strnad, ki pravi, da takšna pot zahteva red in disciplino. »Določenih pravil pri jezdenju se je treba držati, kajti pot je dolga in vsi želimo priti zdravi in srečni na cilj,« pove in doda, da vsi jezdijo v koraku. To je najpočasnejši hod, v katerem konj v pravilnem zaporedju prestavlja noge naprej. Poznamo svobodni korak na popuščenih vajetih in kratek korak s pritegnjenim vratom. Galop bi bil za tovrstno jezdenje neprimeren (tudi zaradi konfiguracije terena).

»Stotnik je strog, zahteva, da se držimo pravil jezdenja in to je povsem razumljivo, saj je odgovoren za vse,« pripoveduje Ana Camloh, ki je bila del Krekove konjenice s svojo kobiljo Bistro. »Kobila je stara 19 let in je še vedno zelo živahna, rada gre na teren, na ježo. Je majhna, a 'gajstna',« je zgovorna Ana, ki se





približa kobilu in jo nežno potrepnja po hrbtu, kobila pa ji iz hvaležnosti nasloni glavo na ramena. Član konjenice je vse od začetka Boštjan Urbančič, ki se pošali, da ima srečo, ker ima razumevajočo ženo, da ga spusti na tridnevni konjeniški pohod. »Težko je opisati, kaj doživiš med ježo. Morate poskusiti,« se

nasmeji, ko pristopi k svojemu konjičku. Nepozabna izkušnja tridnevnega jezdenja je bila tudi za Zalo Krmelj, ki je odšla na pot s konjeniki prvič, a ne zadnjič. S kobilo Šilo, za katero sama skrbi, se rada odpravi tudi na kakšen krajši konjeniški potep v okolico domače vasi.

## VRNITEV DOMOV JE BILA PRIJETNA

Na tridnevnem pohodu po meji sevniške občine so konjeniki povsod doživeli lep sprejem, naklonjeno jim je bilo tudi vreme in to jim daje voljo, da bodo nadaljevali, čeprav ježa zahteva dobro pripravljenost tako konjenika kot konja. Po prihodu domov, k društvenemu kozolcu v Šentjanžu, so jih pričakali

domači, prijatelji in znanci. Ponovno snidenje je bilo prisrčno in v imenu Občine Sevnica jim je čestital za uspešno opravljeno pot tudi podžupan Janez Kukec.

S. R., foto: B. Blas, S. Radi

## KONJENIŠKI POHOD IN KONJENIŠKE IGRE

Konji, velike in plemenite živali, so človekov spremljevalec že stoletja. Pogosto so bili v pomoč pri delu na kmetijah, z njimi so hodili na lov itd. Danes so konji človekov družabnik pri preživljanju prostega časa, uporabljajo pa se tudi v tekmovalne in terapevtske namene.

V Društvu rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž, ki v letošnjem letu obeležuje 20 let delovanja, je bila leta 2008 ustanovljena Krekova konjenica. Na njenem čelu vse od ustanovitve jezdi

konjeniški stotnik Franci Strnad, ki je vodil tudi letošnji tradicionalni enodnevni konjeniški Krekov pohod. Na pot je 18. maja odjezdilo 20 konjenikov. »Na tokratnem konjeniškem pohodu smo opravili 23 kilometrov dolgo pot. Vreme je bilo krasno, pot odlična in prav tako vzdušje. Vsi, ki so se podali na pot, so pred tem predložili zdravniško potrdilo, da je konj zdrav in primeren za ježo, kajti živinozdravnik enkrat na leto pregleda konju kri in izda zdravniško potrdilo.

## PO KONJENIŠKEM POHODU ŠE KONJENIŠKE IGRE



Po prvem dnevu Krekovega pohoda, ki je bil namenjen večurnemu jezdenju, so se naslednji dan odvijale konjeniške igre. Konjeniki so se pomerili v šentjanški (dvorski) alki in spretnostnem jahanju, tekmovanje v metu podkve je bilo namenjeno konjenikom in obiskovalcem. Za osvojitev prvih treh mest so bili potrebni dodatni krogi, a na koncu sta v

šentjanški alki slavila najbolj izkušena konjenika – Franci Strnad je osvojil prvo mesto, predsednik Društva rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Boštjan Krmelj je bil drugi, tretje mesto je pripadlo Tjaši Dolinšek. V spretnostnem jahanju je bila Tjaša Dolinšek najboljša, drugo mesto je osvojil Franci Strnad, tretje Damijan Svenšek. Tekmovanja v metu podkve so se najbolj razveselili najmlajši obiskovalci, ki so se ga udeležili v zelo velikem številu, a tudi odrasli so se veselili vsakega zadetka. Prvega mesta in nagrade se je na koncu razveselil Žiga Krmelj, drugega Urban Gaši in tretjega Andreja Strnad. Dvodnevnega dogodka sta se udeležila tudi jezdeca, ki sta prišla v Šentjanž s Ptuja in Svetega Jurija ob Ščavnici. Konjeniškega pohoda in iger sta se udeležila prvič in bila sta navdušena, tako da se bosta prihodnje leto zagotovo vrnila, saj sta v Šentjanžu našla tudi prijatelje, s katerimi rada odideta na ježo po okolici. »Tukaj nama je všeč, pokrajina je bolj hribovita, kot je pri nas na Štajerskem, pa doline z vodo so krasne, ljudje pa so zelo prijazni,« sta še povedala mlada konjenika Monika in Damjan, ki imata doma še konje za vprego za kočijo. »Vožnja s kočijo je posebno doživetje, a boste morali priti k nam,« sta še nasmejana dejala. Predsednika Društva rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Boštjana Krmelja veseli, da imajo v društvu podmladek, stotnik Franci Strnad pa je ponosen na konjenico, ki je ena mlajših, a ena bolj aktivnih.

S. R., foto: Brigita Blas in Smilja Radi

## KRESOVANJE V ŠENTJANŽU



Na kresni večer se tradicionalno trudimo in organiziramo pohod z lučkami od osnovne šole do konjeniškega kozolca, kjer konjeniki pripravijo kresovanje. Kljub slabi vremenski napovedi in rahlemu dežju se nas je zbralo približno 30. Prižgali smo svoje lučke in se skozi Češnjice odpravili do kresa. Stotnik Krekove konjenice je s pomočjo lučke enega izmed otrok prižgal kres. Ob njegovi toploti in svetlobi so se otroci zabavali, lovili ali se tajno pomenkovali. Čakali so nas tudi prigrizki in pijača, da naši želodčki niso trpeli pomanjkanja. Ustvarili smo si prijetno druženje, ki ga bomo še ponovili.

Jožica Krmelj





## MK JUNCI Šentjanž

### DŽERDAP

Letošnje leto smo se odločili, da časovno drugače razporedimo dogodke oziroma naše skupne vožnje. Večdnevno letno klubsko vožnjo smo iz jesenskega termina prestavili na spomladanski in tako smo se 30. maja zbrali v Šentjanžu in se odpravili proti naši destinaciji, to je bil Džerdap.

Na dan odhoda so vremenoslovci napovedovali dan brez padavin, vendar nas je tega jutra že pričakalo rahlo pršenje z neba. Na pot smo se odpravili oblečeni v dežne obleke in tako so prvi kilometri zaradi mokre ceste potekali mirno in previdno. V nas je bila prisotna želja, da bi pršenje prenehalo in da bi imeli na poti srečo z lepim vremenom. Rahel dež nas je spremljal celo pot po avtocesti.



Najprej smo si malo pred Beogradom ogledali Muzej letalstva. Muzej je bil ustanovljen za prikaz razvoja letalstva v jugoslovanski regiji. Na ogled je več kot sto letal z različnim poreklom in namenom. Zаметki muzeja segajo v leto 1960, ko so na starem beograjskem letališču postavili prvo izložbo letal. Gradnja in postavitve muzeja se je zaradi raznih težav zavlekla vse do leta 1989, ko je bil muzej prvič odprt za javnost. Muzej se nahaja v veliki stekleni okrogli stavbi in je velik 10.700 m<sup>2</sup>. Veličina in oblika stavbe sta na nas naredila vtis, prav tako vsi razstavljeni eksponati. Žal pa muzej že najeda zob časa in bi bil potreben manjših obnov. Po ogledu muzeja smo se odpravili proti Smederevu, kjer smo prenočili.

Drugi dan poti smo se odpravili proti mogočni reki Donavi in kmalu smo vstopili v Nacionalni park Džerdap. Vozili smo po tamkajšnji soteski, ki je ena največjih naravnih znamenitosti Evrope. Tudi tega dne je malo deževalo, a se slikovitosti soteske kljub temu nismo mogli upreti. Med potjo smo naredili več postankov, da smo opazovali mogočno reko, promet po njej in znamenitosti ob njej. Peljali smo se mimo ostankov Golobačke trdnjave, zapeljali smo se čez most na Donavi pri HE Džerdap. Na romunski strani smo se ustavili pod 128 m

visoko kamnito steno, v kateri je vklesana Decabelova glava kot simbol čuvaja Džerdapa. Decabel je bil zadnji kralj Dečanov in je vladal od leta 87 do leta 106. Romuni imajo kralja Decbela za narodnega heroja in so zato njemu v spomin v steno vklesali glavo leta 1985. Zaradi večkratnih postankov se je vožnja zavlekla in pozno popoldne smo prispeli v Smederevo, kjer smo prespali tudi tega dne.

Naslednje jutro smo z upanjem po lepem vremenu usmerjali poglede v nebo, a tudi tega dne ni šlo brez dežne obleke. Celo pot proti Novemu Sadu nas je pralo in z neba se je zlivalo kot iz škafa. Naredili smo kratko vožnjo skozi Novi Sad in se vsi mokri odpravili proti Fruški gori v vasico Čerevic, kjer smo prespali v Eko-etno turističnem prenočišču »Seotse priček«. Tukaj smo bili deležni pristnega podeželskega vzdušja, pristne hrane in pijače ter gostoljubnih ljudi.



Naslednje jutro nas je pričakalo upanje, da bo dan tokrat minil brez dežja. Pred zajtrkom se je že začela kazati modrina na nebu, vendar pa smo se pred odhodom morali ponovno obleči v dežne obleke. To je bil naš zadnji dan in namen, da se domov odpeljemo čez Slavonijo, smo zaradi dežja opustili in se proti domu vrnili po avtocesti.

Pred vsakim takim potovanjem, kjer spoznamo nove kraje, ljudi in znamenitosti, je vedno prisotno malo vznemirjenja in pričakovanj. Kljub dežju, ki je bil naš stalni spremljevalec, smo na naši skupni vožnji spet doživeli lepe in prijetne dneve. Razpoloženja nam ni kvarilo niti vreme in veselimo se naslednjih skupnih potovanj in srečanj. Hvaležni smo tudi našemu člani Janku za vodenje in varno pot.

### ŠTANJEL



Sredi poletja smo se odpravili na našo enodnevno vožnjo s končno destinacijo Štanjel. Že ob 6. uri zjutraj smo krenili iz Šentjanža in se po »stari« cesti odpeljali proti Ljubljani ter od tu naprej pot nadaljevali po lokalnih cestah do Logatca, kjer smo naredili kratek postanek za »kofetek«.

Motoristi imamo res radi lepe in vijugate ceste, ceste izven naselij, lepo speljane hribovite ceste in pa malo prometne ceste. No in prav po taki cesti smo se peljali na destinaciji Logatec-Kalce-Podkraj-Col-Vipava. Po spustu iz Cola do Vipave smo nadaljevali pot proti Štanjelu.





Štanjel je terasasto razporejena vasica s kamnitimi hišami, med katerimi vodijo ozke ulice. Za Štanjel so značilni raznoliki kamnoseški izdelki, med drugim se sredi vasice nahaja stara kamnita kmečka hiša z lepo ohranjenimi kamnitimi žlebovi. Poseben pečat kraju je dal Enrico Ferrari, ki mu je bil Štanjel zelo všeč in je zato odkupil nekaj hiš in tudi vsa prosta zemljišča okoli Štanjela. Leta 1924 je Ferrari začel urejati park pod kamnitim obzidjem na južni strani kraja, ki je bil gotov leta 1942. Po 2. svetovni vojni je Štanjel začel propadati in številni domačini so se izselili. Kljub temu da je Štanjel propadal, pa je ves čas privabljal obiskovalce in radovedneže. In če se je zdelo, da bo vasico porušil zob časa in da jo bo

preraslo grmovje, je danes pogled na Štanjel povsem drugačen. Kraj je ponovno zaživel in prav prijetno se je sprehajat po ozkih ulicah.

Ob vrnitvi domov smo se ustavili še na turistični kmetiji Hudičevc v Razdrtem, od tukaj pa zopet po lokalnih cestah proti domu.

Za tokratni plan poti in vodenje se zahvaljujemo našima članoma Danici in Dragu.

V septembru pa načrtujemo pot proti Idriji, kjer si bomo ogledali rudnik živega srebra in grad Gewerkenegg. Idrija je znana po čipkah in po njihovi tradicionalni jedi idrijski žlikrofi. Torej se obeta pester in zanimiv dan.

## AKŽ Budna Vas

### MESEC MAJ NA BRUNKU



Nič kaj toplo sobotno popoldne za osemnajsti maj in še deževalo je. Ljubitelje umetnosti in literature vreme prav nič ne moti. Dobre volje smo se zbrali na Brunku, da s kulturno prireditvijo »Mesec maj« počastimo teden ljubiteljske kulture in dan muzejev. Morda je naša pozitivna energija pregnala dežne kaplje drugam, prenehalo je deževati.

Po pozdravu nas je predsednica KUD Budna vas povabila na ogled srednjeveške romarske cerkve Svetih treh Kraljev. Predstavila nam je zgodovino cerkve, ki je kar bogata in zanimiva.

Po ogledu cerkve smo se ustavili pred spominsko ploščo na Skoporčevi hiši. Duška Skoporč – Zavrl nam je povedala, da je njenemu očetu uspelo pobegniti, ko so Nemci med vojno pobili vse ostale člane družine s še nekaj vaščani in jih skupaj s hišo zažgali.

Polni novih spoznanj smo odšli v prijetno ogrevan prostor pri Skoporčevih, kjer se je pričel kulturni program. Oblikovali smo ga člani KUD: Ljudske pevke Solzice z ljudsko pesmijo, Marija Bajt, Eva Keber in Jožef Žnidarič s prebiranjem lastnih del, literarne ustvarjalke iz Sevnice: Tanja Košar, Tanja Mencin, Anica Perme in Jana Cvirn prav tako s predstavitvijo lastne ustvarjalnosti, Zlata Bec iz Krmelja z recitacijo Kosovelove pesmi, člani sekcije Beseda iz kulturnega društva Franc Bogovič Dobova Jožef in Anica Pirš, Karmen Molan in Drago Pirman pa so poskrbeli, da smo se še malo nasmejali.

Kar prehitro je minil čas našega kulturnega druženja in čeprav ni bilo zunaj nič majsko toplo, smo odhajali domov prežeti s toplino kulturnega prijateljstva.

Magda Sigmund, KUD Budna vas

### OTROCI PONOVO USTVARJALI V ŠENTJANŽU



Zadnje junijsko nedeljo je sonce prav prijetno grelo in v šentjanški kulturni dvorani so se zbrali otroci že na osmih likovnih delavnicah, namenjenih njihovem ustvarjanju.

Na delavnicah v organizaciji likovne sekcije ART LIPA iz KUD Budna vas pod mentorstvom profesorice likovne pedagogike Elene Sigmund so sodelovali otroci različnih starosti in njihovi spremljevalci. Elena jih je razdelila v dve skupini. Prvo starejšo, ki je sposobna že bolj zahtevnih nalog, je vodila sama, v pomoč pa ji je bila Marija Oven. V prvem delu so nastajala lepa likovna dela, v drugem pa so z barvami olepšali papirnate škatlice za shranjevanje drobnih predmetov. Najmlajši so pod vodstvom Gordane Dobriha in s pomočjo staršev ustvarjali s krep papirjem in plastelinom. Veselje je opazovati, kaj lepega nastane pod temi majhnimi prstki.

Na koncu smo se še malo družili v igri in prijetnem klepetu. Za slovo smo si zaželeli prijetne počitnice in ponovno snidenje naslednje leto.

Magda Sigmund, KUD Budna vas





## OTROCI RIŠEJO



Otroci rišejo je bilo naslov likovni razstavi najmlajših članov likovne sekcije ART LIPA iz KUD Budna vas, ki je bila na ogled od 23. maja v CAFFE galeriji Radeče.

Svoja dela so na ogled postavili: Emilija Sigmund – 5 let, Sara Zupan – 7 let, Marcel Kajtna – 11 let, Julija Kermc – 12 let, Klara Sonc – 13 let in Manca Berglez – 14 let.

»Slikarji imamo dve magični palici, to sta svinčnik in čopič, ki nam pomagata na belih ploskvah papirja in platna ustvariti tridimenzionalen svet. Takšnemu magičnemu procesu se posvečamo z mladimi člani KUD Budna vas, Mala akademija, na individualnih uricah avtorskega programa Elene Sigmund, profesorice likovne pedagogike. Skozi učno pot risanja enostavnih linij, spoznavanja osnov perspektive, teorije svetlobe in senc, od prvih tihožitij in krajin pot pripelje do prvih ustvarjalnih projektov. In ta raziskovalna pot se nikoli ne konča.« Tako je na odprtju povedala mentorica Elena Sigmund.

Odprtje razstave so Ljudske pevke Solzice popestrile z ljudsko pesmijo, Sara Zupan je zapela dve ruski narodni, Klara Sonc, ki obiskuje glasbeno šolo Laško-Radeče, je ob spremljavi ceter zapela ljudsko Roža na vrtu, Emilija Sigmund je ob pomoči Elene Sigmund na sintisajzer zaigrala dve skladbici, povezovalka programa Magda Sigmund pa je prebrala dve pesmi Marije Bajt.

Po končanem programu smo si v prijetnem pogovoru z ustvarjalci likovnih del in njihovo mentorico polnili dušo s pogledi na razstavljena dela.

Magda Sigmund, KUD Budna vas

## Mažoretno društvo Šentjanž

### MAŽORETE V GRČIJI



V začetku julija so šentjanške mažoretke skupaj z mažoretkami iz Dobove obiskale Grčijo. V mestu Paralia so preživele 5 dni; tudi na peščenih plažah in dobro založenih stojnicah. Punce so uživale v plavanju, igranju odbojke, vožnji s pedalinom in v ogledih grških znamenitosti v Paralii in Solunu. Vsako popoldne so ob kramljanju z gostoljubnimi domačini okušale izvrstno grško kulinariko in se hladile z grškim sladoledom. Kljub dnevnim temperaturam, ki so se približale blizu 40 °C, so zadnje dni v jutranjem času pridno izkoristile za treninge in priprave.

Peti dan je potekal Paralia fest info dance 2019 festival, kjer so dekleta osvojila naslednje rezultate:

Anja Jereb in Lea Saje 1. mesto v kategoriji par kadet,

Nina Pejič in Katarina Zupan 1. mesto v kategoriji par junior,

Nina Pejič 1. mesto v solo junior,  
Julija Lamovšek 2. mesto v solo junior in  
skupina junior 1. mesto.



Dekleta so tako ponesle ime Slovenije in Šentjanža daleč v svet. Vsem mažoretkam čestitke za dosežene rezultate.

Zahvaljujemo se avtobusnemu prevozniku Mirtours za varno prepeljane kilometre do Grčije in nazaj, Adriatic Slovenici za donirano zdravstveno zavarovanje v tujini ter trenerkama in vsem spremljevalcem, ki so skrbeli za mažoretke na potovanju. Najlepša hvala vsem, ki so kakor koli pomagali, da je društvo lahko zastopalo naš kraj in domovino tako na domačem kot tudi na mednarodnem odru. Hvala tudi dekletom in staršem za njihov trud.

Mažoretno društvo Šentjanž

Kljub mojim nerodnim besedam, kljub sodbam, ki me lahko speljejo na napačno pot,  
v meni preprosto vidiš človeka.

(Antoine De Saint)





## Športno društvo Šentjanž

### ZMAGA ZA EKIPO ŠENTJANŽA



24. tradicionalni nogometni turnir veteranov občine Sevnica je zadnjo soboto v mesecu avgustu letos organizirala ekipa Jelovca na igrišču na Logu. Sodelovali so igralci šestih ekip, starejši od štirideset let. Po lanskem drugem mestu smo letos dvignili pokal za prvo mesto. V predtekmovanju smo bili boljši od ekipe Blance in Boštanja. V polfinalu smo premagali ekipo Jelovca. Finalno tekmo smo začeli nekoliko slabše in že zaostajali s 3 : 1, vendar smo v zaključku tekme izenačili in nato po izvajanju kazenskih strelav bili boljši od ekipe Studenca.

Z nogometom pa še nismo končali, sedaj sledi jesenski del veteranske nogometne lige občine Sevnica, zimske mesece se bomo potili v telovadnici, drugo leto pa se vidimo nogometni veterani spet na turnirju na Blanci.

Dragan Tominc

## Krajevni odbor za vrednote NOB Šentjanž

### AKTIVNOSTI ZDRUŽENJA BORCEV ZA VREDNOSTE NOB



Združenje borcev za vrednote NOB, Krajevni odbor Šentjanž je tudi letos pripravilo "Spominsko urico v Jatni".

K sodelovanju smo povabili učence OŠ Milana Majna Šentjanž, OŠ Krmelj in OŠ Tržišče ter Društvo izgnancev Šentjanž. Na slovesnosti smo se spomnili izgnancev, delovanja partizanskih kurirskih postojank in obudili spomin na dva mlada kurirja, ki nista dočakala svobode. Slavnostni govornik je bil tov. Tit Turnšek.

V kulturnem programu, ki ga je povezovala Rezka Repovž, so sodelovali učenci pod mentorstvo Mateje Mandel in recitatorka Ana Hočevnar. Naš prireditveni prostor pa so obogatili tudi pripadniki spominskih čet.

Po zaključenem programu je sledilo sproščeno druženje. Hvala vsem obiskovalcem in lepo vabljeni v Jatno februarja 2020.

Seveda pa tudi poleti nismo počivali. Urejali smo pohodno pot v Jatno, obiskovali različne prireditve in spominske slovesnosti ... Zelo veliko se nas je udeležilo Pohoda v Čehnarjevo dolino 3. avgusta.

Vanda Gorenjc

## Društvo vinogradnikov Šentjanž

### VINOGRADNIŠKI POHOD PO TRASI III – ŠENTJANŽ–PEKEL–KAMENICA–KAMENŠKO–BRINJE–ŠENTJANŽ

Na dan državnosti, 25. junija, smo se člani DV Šentjanž, naše družine in prijatelji društva odpravili že na 9. pohod po naših vinskih gorah. Vsako leto znova navdušeni zaključimo dan, saj ugotavljamo, da se skrbniki točk zelo potrudijo z dobrotami, ki poskrbijo za nepozabno vzdušje. Društveni pevci, ki imajo že v letnem planu dela zapisano, da je njihova prisotnost na pohodu skoraj obvezna, so nas tudi letos spremljali in zabavali z vsebino svojega repertoarja.

Letošnji pohod iz Šentjanža se je zopet začel v družbi več kot sto pohodnikov. Pot nas je vodila skozi čudovito dolino Pekel. Prijazen sprejem pohodnikov s strani družine Brečko smo si dobro zapomnili po dobrotah, ki so vabile z obloženih miz, še posebno pa po odlični viljamovki.







Pot nas je nato vodila mimo studenčka na Kamenico, kjer nas je pričakala vesela družba razširjene Štihove družine, kjer je tudi 97-letna mama vedela, da smo na obisku šentjanški vinogradniki. Ob skrbno pripravljenih mizah smo si privoščili vinogradniško malico in si oddahnili pred napornim vzponom do vinske gorice Kamenško.

Točka pri vinogradniku Branku Kebru je združila dobrote skoraj vseh domačinov in lastnikov vinogradov na Kamenškem in tako se nam ob dobrem vinu, pecivu in družbi, v kateri se je zdelo, da se kljub vročini vsi zelo dobro počutimo, zopet ni nikamor mudilo.

Sledilo je povabilo, da moramo naprej v Brinje. Da se dobimo na kozolcu ... Niso nas čisto resno jemali, dokler nas ni sprejel prijazen gostitelj Andrej Repše in nas pospremil na kozolec,

kjer smo s toplo malico in vinogradniško pesmijo zaključili prijetno druženje.

Zahvaljujemo se družini Brečko za izjemen sprejem, Vidi in Toniju Štihu za organizacijo malice na Kamenici, Branku Kebru za pomoč pri organizaciji pohoda in vsem, ki ste z dobrotami napolnili mize v Kamenškem, ter Marjeti in Andreju Repšetu za gostoljubje na njihovi čudoviti domačiji v Brinjah.



Hvala vsem vinogradnikom na tej trasi za darovano vino in društvenim pevcem, ki so pripomogli k dobremu vzdušju.

Hvala pohodnikom za lepo udeležbo, saj nam z njo vsako leto znova dokazujete, da si želite tovrstnega druženja, kjer preprosto pozabimo na čas.

Renata Kuhar, predsednica DV Šentjanž

## POSTAVITEV KLOPOTCA V ZAGRADU



Trta, vinograd, vino, CVIČEK ...

Spoštovanje preteklosti, želja po novih znanjih, doslednost v vinogradu, predvsem pa v kleti, so pogoji, ki prinašajo vrhunske rezultate in ponašanje z nazivom **Dobitnik klopotca**.

Društvo vinogradnikov Šentjanž že skoraj desetletje nagraduje člane društva s postavitvijo klopotca vinogradniku, ki mu uspe osvojiti najboljšo društveno oceno za cviček na Tednu cvička. Že drugo leto zapored in tretji po vrsti je šel klopotec v roke Zagrajskih vinogradnikov, tokrat je bil prejemnik in gostitelj Franci Kmetič.

Člani društva, ki prihajajo iz Zagrada, kažejo s svojo stalno prisotnostjo ob naših aktivnostih veliko pripadnost društvu, zato smo se prav z veseljem udeležili prireditve tudi vinogradniki "s te strani gore", kakor radi rečemo v prisposobi. Na lepo petkovo popoldne se nas je v Zagrado zbralo preko sto. Gostitelju Francu in njegovi družini so iskreno čestitali

zanimivi gostje, med katerimi sta bila tudi radeški župan in njegov sošolec, poslanec Matjaž Han.



Za blagoslov klopotca je poskrbel župnik iz Svibnega, za pogostitev na prireditvi pa društvo ARNIKE in ansambel, ki je veselo dvigoval že tako prijetno vzdušje.

Pri govornikih je prevladovalo mnenje, da je vinogradništvo v teh krajih doseglo velik napredek. Obudili so tudi kakšno staro anekdoto na račun nekoč pridelanega vina.

Francu Kmetiču smo podarili manjši klopotec v trajno last in spominsko plaketo. V knjigi spominov pa se bo s svojimi zapisi pridružil preteklim in upajmo, da še mnogim prihodnjim dobitnikom naziva **Najboljše ocenjen cviček v društvu na ocenjevanju Tedna cvička**.

Renata Kuhar





## Društvo upokojencev Šentjanž

### AKTIVNOSTI ŠENTJANŠKIH UPOKOJENCEV

**21. maja** smo bili šentjanški upokojenci na vrsti za organizirati pohod "spoznajmo Dolenjsko." Odločili smo se za tematsko "Pot rudarjev."

Bil je oblačen in deževen dan, da nas je bilo kar malo strah, kako bomo izpeljali ta pohod, kamor pride tudi čez dvesto zvestih pohodnikov, upokojencev. Vendar cela trasa pohoda je bila tako pripravljena, da tudi oblaki in dež nam niso mogli do živenga. Ob 8. uri je bil štart in cela stvar je stekla, kot je treba. Na posameznih točkah je bilo malo okrepčila, na koncu pa zaključek v Kulturni dvorani Šentjanž, kjer so pridne gospodinje pripravile pravo pojedino. Ker je bil ravno 50. jubilejni pohod, smo pripravili, na predlog Staneta, lične

stekleničke njegovega pridelka, ki ga je "Knapec" prinesel na sami trasi.



**22. junija** smo se udeležili regijskega srečanja društev upokojencev v Radečah. Kulturni program je pripravilo DU Radeče. Predstavili so nam turistične in naravne znamenitosti

občine. Za veselo druženje je poskrbel ansambel Dori. Imeli smo se lepo, čeprav nam jo je narava zagodla z neurjem.



**5. septembra** smo se odpeljali na izlet na Bizeljsko. Ustavili smo se na Mostecu na Savi, kjer smo se vkrcali na brod in se popeljali čez Savo. Ob zgodbicah splavarja smo pomalicali. V Vitni vasi smo si pri Travnikarju ogledali zbirko starin. Marsikdo je prepoznal predmete in stroje, ki so jih nekoč uporabljali doma. Porodila se je ideja, da bi tudi pri nas lahko pripravili takšno zbirko.

Zanimiva je bila repnica Najger, kjer so v pesek na roke

izkopali shrambe in kleti za vino. Gospodarica nas je razveselila z ajdovo pogačo ter sočnimi pripovedkami. Seveda smo podgustirali tudi njihove pridelke iz vinograda. Jurjevalci so nas vso pot razveseljevali s petjem. Vrnili smo se zadovoljni in polni prijetnih vtisov.



V jesenskem času bomo peščili in telovadili. Upokojenci, pridružite se nam.

Nada in Slavica

## Septet FORTUNA

### KONCERT OB 10-LETNICI DELOVANJA SEPTETA FORTUNA

V soboto, 22. junija, je Septet Fortuna iz Šentjanža praznoval 10-letnico svojega delovanja.

Na začetku koncerta so deklice iz osnovne šole zapele pesem Sem jaz gradim prijateljstvo, saj so prav s to skladbo dekleta iz vokalne skupine začele svojo glasbeno pot pri zboru Kresnica pred 25 leti. Na koncertu so poleg že omenjenih Kresnic sodelovali še vokalna skupina Amabile in Šentjanški Jurjevalci. Z instrumentalno spremljavo pa so petje popestrili ansambel Šentjanci ter Damjan Brcar.

V prvem delu koncerta so se zasedbi Fortuna na odru pridružili tudi dve nekdanji članici, Janja in Maja. Skupaj so zapele dve pesmi, ki prikličejo spomin na njihove skupne glasbene začetke. Na koncertu so se pevke predstavile s slovenskimi melodijami, ki dišijo po ljubezni. Ob tej priložnosti pa so bile tudi podeljene srebrne Gallusove značke vsem šestim dekletom za desetletno delovanje na področju kulture.

Fortuna v latinščini pomeni sreča in najboljša pot do sreče je osrečevanje drugih, pa naj bo to z nasmehom, prijazno besedo ali lepo pesmijo.



Zapeti pred polnim šentjanškim trgom pa Katji, Denisi, Megi, Sabini, Saši in Barbari pomeni neizmerno zadovoljstvo in nagrada za ves trud, tako na vajah, kot na vseh nastopih.

Margareta Megi Vidmar





## 7. občinska otroška likovna kolonija Otroške razglednice na Gradu Sevnica

V sredo, 15. maja, so se učenci vseh osnovnih šol občine Sevnica že sedmič srečali na tradicionalni likovni koloniji Otroške razglednice, ki se vsako leto vrši na sevniskem gradu. Kolonije se je udeležilo tudi sedem učencev OŠ Milana Majcna Šentjanž. Kljub slabemu vremenu je sredino dopoldne zaživelo v barvah in sproščenem ustvarjalnem vzdušju. Mladi ustvarjalci so tokrat v kiparskih delih izražali svoje

razmišljanje o človeku in njegovem odnosu do narave in planeta Zemlja. Ob delu so preizkušali izrazne možnosti različnih kiparskih tehnik ter novih materialov in sredstev. Ob medsebojnem spoznavanju so izmenjavali tudi likovne ideje in nastale so domiselne kiparske konstrukcije, ki so našle svoje mesto v grajskem ambientu.

Nena Bedek, likovna pedagoginja



## Izlet v Raceland Krško

V ponedeljek, 10. junija, smo se tisti, ki smo sodelovali na tekmovanju Kaj veš o prometu, ob 7.30 z avtobusom odpeljali v Krško na Raceland. Prispeli smo okoli devete ure. Tamkajšnji uslužbenci so nas prijazno sprejeli in nas razdelili v tri skupine.

Fantje iz OŠ Milana Majcna Šentjanž smo bili v tretji skupini. Najprej smo imeli po deset minut poskusne vožnje z gokardom, nato pa smo začeli tekmovati za finale. Na žalost se

iz naše skupine nihče ni uvrstil med najboljše. Ko smo čakali na rezultate, smo se lahko vsi še enkrat zapeljali z gokardom. Dobili smo tudi malico, ki nam je prav dobro teknila.

In že nas je čakal avtobus, s katerim smo se odpeljali proti domu. Bilo je zelo zanimivo in zabavno. Upam, da bom v naslednjem letu ta dogodek še enkrat ponovil.

Domen Lindič, 7. razred, OŠ Milana Majcna Šentjanž

## Zadnji počitniški izlet

Zadnje počitniške dni smo se z družino odločili, da odkrijemo še delček za nas neraziskane Slovenije in si privoščimo še en izlet, preden bodo poletne počitnice 2019 le še spomin.

Odpravili smo se na zahod Slovenije. Po dolgih treh urah vožnje smo se končno pripeljali do Mosta na Soči. Kraj leži na severozahodu Slovenije ob Soči. Na reki je umetno jezero, ob njem je speljana pot, po kateri smo se sprehodili in občudovali naravo. Ob jezeru smo videli otroke, ki so skakali v vodo.

Odpeljali smo se do Tolmina in si ogledali Tolminska korita. Šli smo čez brv (Hudičev most) in videli Medvedovo glavo. Naprej nas je pot vodila mimo Kobarida do slapa Boka. Videli smo ga samo od daleč, saj smo si noge raje namočili v modrozeleni Soči.

Ogledali smo si tudi Bovec, in sicer vojaško pokopališče prve svetovne vojne, kjer je bilo pokopanih okoli 600 avstro-ogrskih vojakov. Občudovali smo Velika korita Soče, kjer je imela

voda samo 10 °C, vendar so pogumneži v neoprenu ali celo brez vseeno skakali vanjo. Po krajšem sprehodu smo se preko Vršiča odpeljali proti domu.

Naša Slovenija je res prelepa. Vredno si je ogledati vsaj delček njenih lepot, ker je naša dežela preprosto čudovita.

Taja Ajnhir, 8. razred, OŠ Milana Majcna Šentjanž







## Prvi šolski dan na OŠ Milana Majcna Šentjanž

V ponedeljek, 2. septembra, so se ponovno odprla šolska vrata. Učenci in učitelji smo se zbrali na igrišču pred šolo, kjer nas je najprej pozdravila gospa ravnateljica in nam zaželela dobrodošlico. Posebna pozornost je bila namenjena prvošolčkom, ki so bili ob tej priložnosti sprejeti v šolsko skupnost. Prejeli so knjigo s posvetilom, ki jih bo spominjala na osnovnošolske začetke. Obiskal nas je tudi kuža Pazi, da bi nas spomnil na varno pot v šolo. Nato so učenci s svojimi razredniki odšli v učilnice. Da bi bili prvi koraki lažji, so

prvošolce pospremili devetošolci. Za zaključek dneva so si učenci od 1. do 5. razreda ter otroci iz vrtca ogledali še predstavo Silno vljudna predstava v izvedbi animatorke Andreje Zupančič. Ob koncu pa bi se radi še iskreno zahvalili veteranom PGD Šentjanž, ki so nam tudi letos priskočili na pomoč pri varovanju otrok na nevarnih cestnih odsekih v okolici šole. Iskrena hvala!

Helena Hribar in Alja Felser



## Policist v 1. in 2. razredu

V sredo, 11. septembra, smo imeli v 1. in 2. razredu na obisku policista. Učencem je predstavil, kako lahko sami poskrbijo za svojo varnost na poti v šolo in domov. Poudaril je, da je zelo pomembno, da vedno nosijo rumeno rutico in tako poskrbijo za boljšo vidnost. Nato smo se odpravili na učni sprehod skozi Šentjanž. Učenci so se preizkusili v pravilni hoji po pločniku ter prečkanju ceste. Pri prečkanju ceste so spoznavali, da je potrebno pozorno opazovati in poslušati promet. Spoznali so tudi pravila varne hoje na avtobusni postaji.

Helena Hribar







## Sončna nedelja ravno pravšnja za Šentjanško tržnico in otvoritev razstave ArtEka

Začetek zadnjega vikenda v septembru ni bil ravno obetaven, saj je sobota postregla z dežjem, a namočena in morda malo blatna pot na nedeljsko jutro ni zaustavila pohodnikov, ki so se odpravili na rudarsko tematsko pot Tk pav, na kateri so otvorili že četrto gozdno okno na omenjeni poti. Tokratna tematika zapisna na informacijsko tablo je VODA, kajti novo gozdno okno gleda na nekdanji izvir vode, iz katerega so rudarjem »vaserpinči« nosili vodo.

Medtem, ko so nekateri pod vodstvom Cvete Jazbec odkrivali Tk pav, se je na trgu v središču Šentjanža že odvijala Šentjanška tržnica. Pestra ponudba tržničarjev, ki so svoje domače pridelke in izdelke postavili naprodaj, je na trg privabila množico obiskovalcev. S svojimi hitrimi gibi in koraki pa so dogajanje popestrile dekleta Mažoretnega društva Šentjanž.

Kot je že običajno, se na dan Šentjanške tržnice na ogled postavi tudi vsa umetniška dela, ki so nastala v okviru ArtEka Šentjanž, ki se že tradicionalno odvija na domačiji Felicijan v Peklu v prvih dneh julija v organizaciji Turističnega društva Šentjanž in Zavoda MUK QRA iz Sevnice. Letošnja razstava je bila že deveta po vrsti. Glasbeno sta jo popestrila Andrej Fon na saksofonu in Zoran Košir na kitari.

Udeleženci letošnjega dogodka ArtEko pa so bili: Jože Šubic iz Maribora, Tatjana Mijatovič iz Radencev, Mojca Lampe Kajtna iz Šentjerneja, Ana Jazbec, Matic Svažič, Nena Bedek in Vladimir Leben iz Sevnice, Mojca Marija Vilar iz Domžal, Tone in Judith Zgonec iz Boštanjia ter Toni Vučajnik iz Dobove, strokovno vodenje pa je kot vedno doslej prevzela glavna organizatorica Jerca Šantelj iz Sevnice, ki je na otvoritvi dejala, da ustvarjalcem ni vseeno za naravo, v kateri živimo vsi mi, zato je bila tudi tokrat osrednja tema – zrak – povezana z naravo in okoljem. Na omenjeno temo pa je nekaj besed spregovoril tudi okoljevarstvenik in publicist Anton Komat.

Obiskovalce razstave je pozdravila predsednica TD Šentjanž Petra Majcen, s svojo prisotnostjo pa sta nas počastila še predsednik KS Šentjanž Boštjan Repovž in podžupan Občine Sevnica Janez Kukec, ki sta dejala, da sta zadovoljna, da je želja po kulturnem in umetniškem ustvarjanju v naših krajih tako močna in plodna, in se že veselita prihodnjega leta, ko bomo obeležili 10. obletnico. Direktorica KŠTM Sevnica Mojca Pernovšek pa je v pozdravu povedala, da je lepo videti vse več obiskovalcev in gostov na dogodku, ki dokazujejo, da tako organizatorji kot tudi ustvarjalci delajo v pravi smeri.

Na prvo jesensko nedeljo so nas tako božali sončni žarki, umetniška dela pa so na prostem sijala v vsej svoji lepoti na Repovževi štali. Zaključilo se je še eno poglavje, a organizatorji že obljublajo pestrost dogajanja tudi v prihodnje, saj že vabijo 17. oktobra na Grad Sevnica na bienalno razstavo ArtEko 2018/2019.

Hvala vsem, ki ste na kakršen koli način pripomogli k popestritvi zadnje septembrske nedelje v Šentjanžu.







## Vodja v meni

Pisano poletje je za nami. In potrebno bo še kar nekaj časa, da bomo res ponotranjili in ovrednotili trenutke, ki so se nam pripetili.

Eden takšnih dogodkov je tudi trening Vodja v meni, znotraj EU programa Erasmus+. Kmetija Veles je dve leti zapored gostila mlade kot udeležence mladinske izmenjave. Iz njih je zrasla želja, da sami stopijo na pot dela z mladimi. Tako smo skupaj razvili program za mladinske delavce, ki so na začetku svoje učne poti in delujejo v polju trajnostnega načina življenja. Torej dobro zase, družbo in naravno okolje.

V avgustu se je zgodilo srečanje in usposabljanje 24 mladinskih delavcev, ki so prišli iz 9 držav, da bi razvili svoje sposobnosti za delo z mladimi in prepletli mreže sodelovanja.

Udeleženci iz Španije, Italije, Nemčije, Francije, Slovenije, Ukrajine, Rusije, Turčije in Srbije so preko neformalnih metod in moderatorskih veščin predajali eden drugemu svoje znanje ter širili svoje kompetence.

Raziskovali so metode dela, ki podpirajo celostni razvoj mladih v sodelovanju sami s sabo, drugimi in naravo. Medkulturna skupina je preizkušala aktivnosti v polju glasbe, telesa in uma.

Preko izvedbe celotne izkušnje smo tudi v delovanje zavoda Veles dodali novi odtенок delovanja.

Prinesli so pisan pridih poletja naši mali vasi in odšli z veliko hvaležnostjo, da jih je gostila in podprla na njihovi učni poti.

Petra Jazbec, Zavod Veles, so.p., Zavod za trajnostni način delovanja



## Pohvalno

Končno vemo, kam z odpadnim oljem iz gospodinjstva, ki nikakor ne spada v straniščno školjko oz. vodovodni odtok. Tale zbirna posoda po novem stoji pri šoli. Zelo dobrodošlo in vredno pohvale.

Če namreč odpadno jedilno olje konča v greznici ali mali komunalni čistilni napravi, se izloči na površino in onemogoči vnos zraka do odplak, kar povzroči slabo delovanje ali celo prekinitev delovanja greznice ali male komunalne čistilne naprave. Prav tako polivanje po kompostih ali travnatih površinah zaradi visoke organske obremenitve popolnoma onemogoči naraven razkroj in življenje mikroorganizmov. Sčasoma se spere v podzemlje do podtalnice, ki je v Sloveniji glavni vir pitnih voda. Ko se podtalnica enkrat onesaži, traja več sto let, da se njena kakovost obnovi ali izboljša. Ali veste, da 1 liter odpadnega olja onesaži milijon litrov pitne vode?

P.M







## Pesmi



### SEM

Občutim, da sem.  
 Diham, čutim, živim.  
 Življenje dojemam s čuti,  
 s srcem nanj pogledujem.

Ovedam se sebe, sveta,  
 svojih misli, snovi, želja,  
 vsakodnevnih potreb,  
 kratkosti žitja.

Sem drobec stvarstva,  
 ukrojeno človeško bitje,  
 in rada sem to.  
 Zakaj sem rada človek?

Zato, ker se mi zdi lepo:  
 biti človek človeku človek,  
 živeti v sožitju z naravo  
 in biti očetovsko dober do nje.

Eva Keber

### MORSKO TIHOŽITJE

Razžarjeno obzorje.  
 Vonj rožmarina  
 in šopki zasanjane sivke.  
 Mirna gladina morja.  
 Vabeča zelenina oleandrov.  
 Nežen šepet borovcev.  
 Pozabljene stopinje v pesku.  
 Veličastna podoba za spomine.  
 Na platnu večera nastaja  
 poslikava morskega tihožitja.  
 Darilo sončnega zahoda izbrancem.  
 Presrečna zrem v zrcalo vode.

Marija Bajt



### DREVO

Ko mi je hudo,  
 s pogledom objamem  
 mogočno drevo.  
 Njegova krošnja izda,  
 da mnogo življenjske moči ima.  
 Deblo in korenine  
 si zapišejo leta in spomine.  
 »Kot človek je,«  
 me prešine.  
 Vzajem si ga za zgled  
 pokončnosti in ne čutim  
 teže žalosti in prenapornih let.

Marija Bajt

### BREME

Nekatere stvari tiho bolijo,  
 v globini duše ječijo.  
 Prikrite jih nosimo  
 s seboj in kažemo  
 nasmejan obraz.  
 Bremenijo,  
 dokler nekomu  
 se ne izpovemo.  
 Samo enemu človeku  
 je nevidno breme  
 v srcu pretežko.

Marija Bajt

## Jezikovne dileme

Juhej, dragi bralci in bralke našega krajevnega časopisa, za vas smo pripravili novo rubriko Jezikovne dileme. Ste se že kdaj znašli v položaju, ko niste vedeli, katera je pravilna oblika samostalnika, kako pravilno spregati glagol? Vam vejice še vedno povzročajo težave? Veliko jezikovnih dilem se nam poraja vsak dan, zato smo se odločili, da vam pri tem priskočimo na pomoč.

V vsaki izdaji Šentjanškega glasa se bomo dotaknili določenih jezikovnih tem. Če imate tudi vi kakršno koli vprašanje, pa nam ga le pošljite na naš elektronski naslov [info@sentjanz.si](mailto:info@sentjanz.si) in vam bomo z veseljem odgovorili nanj.

Za človeka predstavlja jezik temeljno sredstvo za sporazumevanje. Ker pa je jezik živ in se ves čas spreminja, začnemo zaradi nepoznavanja jezikovnih pravil kot materni govorniki dvomiti o obvladovanju slovenskega jezika. Nikar ne dvomite.

Statistični urad Republike Slovenije navaja, da je kraj Šentjanž leta 2018 štel 399 prebivalcev, od tega je bilo 201 moški in 198 žensk. To pomeni, da v našem kraju živi 201 Šentjančan in 198 Šentjančank. Kakšno pa je sploh pravilno poimenovanje krajanov? Ali je prav Šentjančan ali Šentjanžan, Šentjančanka ali Šentjanžanka?

Slovenski pravopis (2001) in Krajevni leksikon Slovenije (1995: 376) navajata, da se prebivalec Šentjanža imenuje Šentjanžan, medtem ko prebivalka Šentjanžanka, vsi skupaj pa smo Šentjanžani. Nikjer nista omenjena izraza Šentjančan in Šentjančanka, ki ju vsi krajanje uporabljamo vsakodnevno. Ali

to pomeni, da se napačno naslavljamo? Nikar ne dvomite o svojem znanju. Priponsko obrazilo – član je splošna dogovorna pripona za prebivalca. Kljub zapisom, ki jih najdemo v pravopisu in leksikonu, je dopuščeno, da se uveljavlja tudi izraz, ki ga domačini oz. krajanje že dolgo časa uporabljajo, kar pomeni, da je raba že močno ukoreninjena v naš vsakdanjik. Naj bo Šentjanžan ali Šentjančan, Šentjanžanka ali Šentjančanka, Šentjanžani ali pa Šentjančani še vedno smo krajanje puš'ca Dolenjske.

Toliko za pokušino o eni izmed številnih jezikovnih dilem. Se beremo zopet v naslednji številki Šentjanškega glasa z novim jezikovnim nasvetom.

Vesna

Vir: Statistični urad Republike Slovenije.

<https://www.stat.si/KrajevnaImena/Settlements/Details/3795>.



**POGREBNA SLUŽBA  
NOVAK**  
makronog - novo mesto

**031/611 538 in 041/514 233**

**Mateja Novak s.p., Stara cesta 12, Straža**

**Pogrebne storitve opravljamo tudi v Šentjanžu,  
na Kalu in Velikem Cirkniku.**





## NAGRADNA KRIŽANKA

|    |    |    |    |    |    |    |    |    |
|----|----|----|----|----|----|----|----|----|
| 1  | 2  | 3  | 4  |    | 5  | 6  | 7  | 8  |
| 9  |    |    |    |    | 10 |    |    |    |
| 11 |    |    |    | 12 |    |    |    |    |
| 13 |    |    |    | 14 |    |    |    |    |
|    |    | 15 | 16 |    |    |    |    |    |
| 17 | 18 |    |    |    |    | 19 | 20 | 21 |
| 22 |    |    |    |    | 23 |    |    |    |
| 24 |    |    |    |    | 25 |    |    |    |
| 26 |    |    |    |    | 27 |    |    |    |

## VODORAVNO

1. sedež za več oseb; 5. umetno usnje; 9. poljščina za krmo in kisanje; 10. ime ameriške igralkice Turner; **11. prešanje na primer grozdja**; 13. trenje; 14. slovenski igralec Boris; 15. žila odvodnica; 17. sredozemska in tropska rastlina z užalnimi plodovi; 19. trebušasta posoda z ročajem za pijače; 22. oznanilo; 24. nepoznavalec, nestrokovnjak; 25. red ptic prilagojen nočnemu lovu; 26. najdaljša dolenska reka; 27. ozek kos blaga.

## NAVPIČNO

1. podelitev imena; 2. dvanajst mesecev; 3. priprava za opiranje; 4. jermen za hlače; 5. velik apetit; 6. skladatelj in pevec lastne skladbe; 7. ime pevke Rupel; 8. mesto in provinca v južni Španiji; 12. islamsko sveto pismo; 16. priloga jedem, polivka; 17. večja vojaška pehotna enota; 18. chat aplikacija za mobilne naprave; 20. sirota, ubožec; 21. brezplodno ali nespametno govorjenje; 23. manjši jadranski otok pri Zadru.

Sestavil: Jože Puc

Geslo pod številko 11 vodoravno napišite na dopisnico in jo pošljite do **31. oktobra 2019** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali pošljite rešitev na [info@sentjanz.si](mailto:info@sentjanz.si). Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo izžrebali srečnega nagrajenca.

Nagrado geslo križanke iz prejšnje številke je **MOTOVILEC**.

Srečna izžrebanka je **Malči Prijatelj iz Krmelja 24f**. Nagrajenka prejme fen frizuro Frizerstva Zinka, Zinka Žganjar s.p. Nagrado prevzame v salonu v Krmelju. **Iskreno čestitamo.**

Rešitev celotne križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: LIPA, UPAD AGEN, NOLE, MOTOVILEC, ARS, RTINA, TESAR. OPORA, NIT, PAPIRNINA, ONEK, OCET, JOTA, JASA.

## Nagrado vprašanje

## PRAVILEN ODGOVOR NA OSTRO OKO IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Znanilka pomladi na sliki je bila LASTOVKA. Med pravilnimi odgovori smo izžrebali **Olga Starina iz Leskovca 17**. Nagrajenec prejme frizerske storitve Frizerstva Zinka, Zinka Žganjar s.p. Nagrado prevzame v salonu v Krmelju. **Iskreno čestitamo.**

## NOVO NAGRADNO VPRAŠANJE

**Tokrat vas sprašujemo, katera vinska gorica je na sliki?**

Odgovor na zastavljeno vprašanje napišite na dopisnico in jo pošljite najkasneje do **31. oktobra 2019** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali odgovor z vašimi podatki pošljite na [info@sentjanz.si](mailto:info@sentjanz.si).

Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo tudi tokrat izžrebali srečnega nagrajenca.



**Frizerstvo  
Zinka**

Zinka Žganjar s.p.  
Krmelj 21a  
041 312 119





## Koledar dogodkov

| DOGODEK   | DATUM  | VABI VAS  |
|---|--|---|
| Odprtje samostojne likovne razstave Gordane Dobriha             | Sobota, 12. oktober 2019, ob 19. uri v Kulturnem domu Loka pri Zidanem Mostu | KUD Budna vas - likovna sekcija ARTLIPA<br>Info: Magda Sigmund (031 353 388)                                  |
| Bienalna razstava ArtEko 2018/19                                | Četrtek, 17. oktober 2019, ob 19. uri na Gradu Sevnica                       | Turistično društvo Šentjanž<br>Info: Petra Majcen (041 392 567)   |
| Prireditve ob krajevnem prazniku                                | Petek, 25. oktober 2019, ob 18. uri v Kulturni dvorani Šentjanž              | KS Šentjanž<br>Info: Boštjan Repovž (031 257 778)   |
| 10. Pohod po poteh Milana Majcna                                | Sobota, 26. oktober 2019, ob 9. uri, start izpred spomenika v Šentjanžu      | Turistično društvo Šentjanž<br>Info: Petra Majcen (041 392 567)   |
| Spominska slovesnost v Murncah po prihodu pohodnikov            | Sobota, 26. oktober, v Murncah pri spomeniku                                 | Krajevni odbor za ohranjanje vrednot NOB Šentjanž<br>Info: Vanda Gorenjc (041 712 494)                        |
| Martinov koncert  | Sobota, 2. november 2019, ob 19. uri v farni cerkvi                          | Društvo vinogradnikov Šentjanž<br>Info: Renata Kuhar (031 344 669)  |
| Blagoslov mošta in zahvalna nedelja                             | Nedelja, 3. november 2019  | Društvo vinogradnikov Šentjanž<br>Info: Renata Kuhar (031 344 669)  |
| Mažoretni večer   | Sobota, 23. november 2019, ob 19. uri  | Mažoretno društvo Šentjanž z gosti  |
| Blagoslov konj na Štefanovo                                     | Četrtek, 26. december 2019, ob 10.30 na parkirišču v Šentjanžu               | Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž<br>Info: Franci Strnad (031 873 722)                              |
| Božično-novoletni koncert Godbe Slovenskih železnic Zidani Most | Petek, 28. december 2019, ob 19.30   | Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž<br>Info: Boštjan Krmelj (041 709 287)<br>bostjan.krmelj@gmail.com |

[www.sentjanz.si](http://www.sentjanz.si)

**navadni in sadni jogurti • kisló mleko • mladi sir**

@izdelki\_kmet\_milos  
 @kmetmilos  
 www.kmetmilos.si  
 info@kmetmilos.si  
 051 381 500

• Rajski jogurti Kmet Miloš že na policah trgovin Rondo Krmelj, KZ Tržišče, KZ Šentjanž in Izidor Sevnica  
 • Prodaja jogurtov tudi na kmetiji Majcen v Šentjanžu

Proizvajajo: Miloš Majcen, nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji, Šentjanž 64, 8297 Šentjanž

**KRAJEVNA SKUPNOST ŠENTJANŽ**

**Vljudno vabljeni na osrednjo slovesnost ob prazniku Krajevne skupnosti Šentjanž**

**Kulturna dvorana Šentjanž**  
**25. oktober 2019, ob 18.00 uri**



Ni boljšega prijatelja ...



**GMP PRIJATELJ** d.o.o., Podboršt 15, 8297 Šentjanž, [www.gmprijatelj.si](http://www.gmprijatelj.si)

Repovž

**PREVERITE MOŽNOSTI NA**  
[www.gostilna-repovz.si](http://www.gostilna-repovz.si)

Repovž  
**DARILNI BON**

Podarite doživetje v gostilni Repovž,  
sebi ali svojim bližnjim!